

- z dnia 28 czerwca 2007 r. (2007/445/WE) ⁽³⁾,
- z dnia 20 grudnia 2007 r. (2007/868/WE) ⁽⁴⁾,
- z dnia 15 lipca 2008 r. (2008/583/WE) ⁽⁵⁾ oraz
- z dnia 26 stycznia 2009 r. (2009/62/WE) ⁽⁶⁾,

jest nieważne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 344, s. 70.

⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 29 maja 2006 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzję 2005/930/WE (Dz.U. L 144, s. 21).

⁽³⁾ Decyzja Rady z dnia 28 czerwca 2007 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzje 2006/379/WE oraz 2006/1008/WE (Dz.U. L 169, s. 58).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2007 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzję 2007/445/WE (Dz.U. L 340, s. 100), ze sprostowaniem.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady z dnia 15 lipca 2008 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzję 2007/868/WE (Dz.U. L 188, s. 21).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady z dnia 26 stycznia 2009 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzję 2008/583/WE (Dz.U. L 23, s. 25).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo (Hiszpania) w dniu 6 stycznia 2016 r. – Banco Popular Español S.A. i PL Salvador, S.A. R.L./Maria Rita Giraldez Villar i Modesto Martínez Baz

(Sprawa C-7/16)

(2016/C 118/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco Popular Español S.A. i PL Salvador, S.A.R.L.

Strona przeciwna: Maria Rita Giraldez Villar i Modesto Martínez Baz

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ należy interpretować w świetle art. 38 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽²⁾ w ten sposób, iż jest sprzeczna z nimi wykładnia orzecznicza przepisu ustawowego prawa krajowego państwa członkowskiego, takiego jak art. 1535 hiszpańskiego kodeksu cywilnego, która ogranicza jego zastosowanie do etapu postępowania rozpoznawczego, to jest do chwili wydania wyroku, uniemożliwiając jego zastosowanie do etapu postępowania egzekucyjnego, jeżeli został wydany wyrok lub upłynął termin na zakwestionowanie roszczenia, a wierzytelność nie została jeszcze zaspokojona w całości?
- 2) Czy przepisy prawa Unii Europejskiej wskazane w pytaniu pierwszym sprzeciwiają się przepisowi prawa krajowego, takiemu jak art. 1535 hiszpańskiego kodeksu cywilnego, który umożliwia dokonanie na rzecz osoby trzeciej cesji spornej wierzytelności, gdzie jedną ze stron jest przedsiębiorca, a drugą konsument, bez konieczności wykazania faktycznego doręczenia konsumentowi zawiadomienia o samej cesji, tytule lub podstawach jej dokonania oraz bez konieczności wskazania w każdym wypadku i w sposób należyście udokumentowany, rzeczywistej ceny nabycia wierzytelności ze wskazaniem dokonanego umorzenia lub udzielonego rabatu?

- 3) Czy wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 9 marca 1978 r. wydany w sprawie [106/77] Simmenthal⁽³⁾, należy rozumieć w ten sposób, że dla osiągnięcia celu dyrektywy przywołanej w pytaniu pierwszym w świetle art. 38 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej sąd krajowy nie powinien stosować przepisów prawa krajowego, takich jak art. 1535 hiszpańskiego kodeksu cywilnego, który uniemożliwia wykonanie prawa pierwokupu spornych wierzytelności w tym samym postępowaniu, w którym prowadzona jest egzekucja scedowanej wierzytelności, obciążając tym samym konsumenta obowiązkiem wszczęcia nowego postępowania rozpoznawczego w terminie zawitym 9 dni od zawiadomienia go o cesji oraz poniesienia kosztów z tym związanych (adwokat, pełnomocnik, opłaty sądowe, ustalenie sądu właściwego, gdy cesjonariusz nie posiada siedziby lub miejsca zamieszkania w Hiszpanii,...) przeciwko nowemu posiadaczowi scedowanej wierzytelności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. C 364, s. 1.

⁽³⁾ EU:C:1978:49

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 15 stycznia 2016 r. – Wolfram Bechtel i Marie-Laure Bechtel/Finanzamt Offenburg.**

(Sprawa C-20/16)

(2016/C 118/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel

Strona pozwana: Finanzamt Offenburg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 39 WE (obecnie art. 45 TFUE) stoi w sprzeczności z przepisem prawa niemieckiego, zgodnie z którym składki na francuskie ubezpieczenie emerytalne i zdrowotne pracownika świadczącego pracę na rzecz administracji francuskiej mieszkającego w Niemczech – inaczej niż porównywalne składki pracownika świadczącego pracę w Niemczech płacone na niemieckie ubezpieczenie społeczne – nie zmniejszają podstawy opodatkowania podatku dochodowego, jeśli wynagrodzenie za pracę zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartą pomiędzy Niemcami a Francją nie może podlegać opodatkowaniu w Niemczech i podwyższa jedynie stawkę podatkową znajdującą zastosowanie do dalszych dochodów?
- 2) Czy na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć twierdząco również wówczas, gdy sporne składki ubezpieczenia w ramach opodatkowania dochodu z tytułu pracy – jednostkowo lub ryczałtem –
  - a) zostały przez państwo francuskie uwzględnione w sposób zmniejszający podstawę opodatkowania albo
  - b) mogły być zostać uwzględnione w sposób zmniejszający podstawę opodatkowania, ale nie zostały zgłoszone w celu uzyskania zmniejszenia i dlatego nie zostały uwzględnione?